

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci žalobce **S. V.**, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM**, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 10. 2013, čj. OAM-69/ZA-ZA06-K03-2012, t a k t o :

- I. **Žaloba s e z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný správní orgán rozhodl dne 15. 10. 2013 o neudělení mezinárodní ochrany žalobci, odkázal přitom na ust. §§ 12 – 14b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu v platném znění. V doplnění žaloby, k němuž byl žalobce po podání blanketní žaloby vyzván, uváděl, že správní orgán nedbal o to, aby přijaté řešení odpovídalo okolnostem případu, nebylo dostatečně zváženo ohrožení jeho osobní svobody, bezpečí a života. Ve vlasti mu reálně hrozí smrt za nenastoupení vojenské služby ve válce, do války nastoupit nemůže, neboť mu v tom brání náboženské přesvědčení. Válka v jeho zemi reálně hrozí, poukazuje na nedávný konflikt mezi Sýrií a Íránem v Golanské nížině. Jako důkaz je třeba brát prohlášení Íránu ze dne 11. 2. 2013, v němž je veřejně považováno napadení Izraele za reálné a velmi pravděpodobné. Do Jihoafrické republiky se žalobce vrátit nemůže z důvodu špatné bezpečnosti a ekonomické situace, JAR opustil z důvodu několika napadení své osoby, která byla

rasově motivována. Prokazatelně se zhoršující situace v JAR nemůže taková napadení vyloučit, žalobce se tam obává o svůj život, konečně, správní orgán potvrdil, že četnost násilných trestných činů je v JAR jedna z nejvyšších na světě. Dále žalobce doložil odůvodněnou obavu z pronásledování z náboženských důvodů, pokud nebude zabíjet lidi z příkazu Izraelského státu, bude zastřelen. To není hypotetická domněnka, jak uvádí žalovaný, ale reálná a doložená hrozba. To, že válka mezi Íránem a Irákem nehrozí, není doloženo, vztahy jsou vypjaté, což dokládá řada místních konfliktů. Žalobce je křesťan, zabíjení lidí je v rozporu s jeho náboženským smýšlením, považuje proto za důvodné udělení mezinárodní ochrany dle § 12 písm. b) zákona o azylu. Dále žalobce uvedl, že má požehnaný věk a rád by dožil v České republice, kde žije i jeho otec, chtěl by dožít s ním – z titulu sloučení rodiny. Svého otce chodí navštěvovat dle potřeby, chtěl by si zde najít práci a o otce se starat i finančně. V ČR má žalobce svůj evangelický kostel, je členem Křesťanské evangelické církve v Hradci Králové. Správní orgán dále nevzal v úvahu chabé zdraví žalobce, má potíže se srdcem a je tak jistě na zvážení i udělení azylu humanitárního. Pokud jde o podmínky případného udělení doplňkové ochrany dle § 14a) zákona o azylu, je přesvědčen, že tyto splňuje, neboť v tomto ustanovení je uvedeno, že existují-li důvodné obavy, že by cizinec byl vrácen do státu, jehož je státním občanem, kde by mu hrozilo skutečné nebezpečí a vážná újma, lze tuto ochranu udělit. Pokud by se vrátil do Izraele, reálně mu hrozí trest smrti, odmítá zabíjet nevinné lidi z náboženského a morálního přesvědčení, avšak vojenská služba je povinná a stát na náboženské přesvědčení obyvatel nebere zřetel. Žalobce odkazuje na správní spis a navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného, vrácení věci k dalšímu řízení. Náhradu nákladů řízení žalobce nežádal.

Z písemného vyjádření žalovaného správního orgánu ze dne 20. 12. 2013 plyne popření oprávněnosti žalobních námitek, žalovaný je přesvědčen, že neporušil ani ustanovení správního řádu, ani zákona o azylu. Odkázal na obsah správního spisu, zejména vlastní žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany, jeho výpovědi, v neposlední řadě i informace o zemi původu a samotné rozhodnutí ve věci. Správní orgán je přesvědčen, že zjistil řádně skutečný stav věci, zabýval se všemi okolnostmi, které žalobce sdělil v průběhu správního řízení a opatřil si potřebné podklady pro vydání svého rozhodnutí. Tyto považuje za dostatečné. V daném případě se jedná o druhou žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany, výsledek první žádosti vyzněl pro žalobce negativně a rozhodnutí žalovaného potvrdil i krajský soud, kasační stížnost žalobce pak byla zamítnuta Nejvyšším správním soudem dne 25. 11. 2010 pod čj. 6 Azs 29/2010-85. Žalobce žil naposledy v Izraeli v r. 1989, skutečnost, že by tato země byla vtažena do nějakého válečného konfliktu, považuje žalovaný za spekulativní a nepodloženou. Žalobce navíc dosáhl věku 50 let, v této souvislosti je tedy nepravděpodobné, že by se fyzicky zúčastnil se zbraní v ruce nějaké bojové operace, neobdržel ani žádný povolávací rozkaz. V jeho věci by přicházelo v úvahu odmítnutí výkonu vojenské služby z důvodu svědomí. Pokud se jedná o problémy v JAR, v předchozí žádosti žalobce uvedl, že byl dvakrát napaden a okraden, tudíž jeho napadení měla motiv zistný, nikoliv rasový. Kriminalita není vysoká pouze v Jihoafrické republice, nýbrž i v jiných rozvojových, především afrických či jihoamerických zemích a s tímto negativním společenským jevem se setkáváme i v zemích s vysokými demokratickými standardy. Kriminalitou může být

postižen každý občan bez rozdílu rasy, národnosti, náboženského vyznání apod., netýká se pouze žalobce, každá země se však snaží v rámci svých možností trestnou činnost potírat, včetně JAR, je potřebné vidět, že problém kriminality v zemi původu nelze označit za zákonný důvod, který by mohl vést bez dalšího k udělení určité formy mezinárodní ochrany. Sloučení rodiny ve smyslu ust. § 13 zákona o azylu, které žalobce namítá v žalobě, nepřipadá v dané věci v úvahu, neboť k takovému postupu nejsou dány zákonné podmínky. Napadené rozhodnutí bylo vydáno zcela v souladu se zákonem a řádně odůvodněno, včetně neudělení azylu humanitárního, žalobce v tomto směru žádné mimořádné okolnosti neuváděl, během sepisu žádosti označil svůj zdravotní stav za dobrý. Jeho sociální, ekonomická či rodinná situace je v podstatě shodná s většinou žadatelů o udělení MO na území ČR. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné, náhradu nákladů řízení neuplatňuje.

Ze správního spisu plyne, že žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice dne **1. 3. 2012**, uvedl, že se narodil v bývalém Sovětském svazu, je státním občanem Izraele, běloruské národnosti. Je vdovec, jeho otec a nevlastní sestra žijí v ČR v Rokycanech, v Jihoafrické republice žijí jeho dvě dcery, nar. 1993. Od r. 1989 do dubna 2008 žil žalobce v JAR, pak dva roky v ČR a od dubna 2010 do února 2012 pobýval ve Švédsku, odkud byl navrácen na základě Dublinské smlouvy. Je křesťanského, evangelického vyznání, nikdy nebyl politicky organizován, vojenskou službu vykonal v letech 1983 – 5 v Izraeli. Má středoškolské vzdělání, odborné znalosti v oboru zubní technik, zaměstnán byl 3 roky jako realitní agent, 7 let jako prodejce klenotů. Vlast opustil v r. 1989, Izrael se stále nacházela ve vojenské pohotovosti, což protiřečí jeho víře, manželka pocházela z jižní Afriky, proto odjeli do JAR. V současné době je v Izraeli válka s Íránem, protože absolvoval základní vojenskou službu, ví jistě, že by byl povolán. Bojovat jít nemůže, zakazuje mu to jeho víra, pokud by neuposlechl rozkaz, mohl by být zastřelen, neboť toto je považováno za dezertérství. To je hlavní důvod jeho žádosti, navíc v Izraeli nikoho nemá, podle izraelských zákonů není Žid, neboť jeho matka byla Běloruska. V Izraeli by měl problémy se svým náboženstvím, neboť je křesťan. V ČR žije jeho otec, kterému je 70 let, začíná mít problémy se srdcem. V Hradci Králové je také jeho evangelický kostel. V ČR již žádal o udělení MO (skončeno, jak uvedeno výše), ve Švédsku v r. 2009, následně vrácen do ČR. Válka v Izraeli může vypuknout každou chvíli, žalobce je přesvědčen, že k ní dojde, Izrael bude bombardovat Írán, všechno k tomu spěje. Český ministr na internetu slíbil, že ČR přijme asi tisíc Izraelců. Svůj zdravotní stav označil žalobce za dobrý. **Z pohovoru, který byl s žalobcem veden dne 14. 3. 2012** plyne, že žalobce odkazuje na zákon o azylu, dle něhož lze obdržet humanitární azyl na sloučení rodiny, neboť jeho otci je sedmdesát let, má problémy se srdcem. Tyto informace mu byly řečeny při minulém pobytu v ČR, i nyní ve Švédsku. Říkal mu to právník, on sám zákon přesně nezná. Otec se jmenuje J. S. a žije v Rokycanech se sestrou žalobce, které je 19 let. Jedná se o nevlastní sestru, otec se podruhé oženil, ale již je rozvedený. Má v ČR trvalý pobyt. Žalobce se po prvním příjezdu do ČR snažil získat pobyt a práci, ale přišla krize a práci nedostal. Pobyt si pak již nevyřizoval. Pokud by se vrátil do Izraele, do určitého věku musí v případě potřeby nastoupit do armády, je křesťan, víra mu zakazuje vzít

do ruky zbraň, pokud by neposlechl, byl by potrestán. Myslí si, že by mohl být i zastřelen či uvězněn. V občanském průkazu měl v Izraeli napsáno, že je Rus, není Žid, matka byla Běloruska. Křesťanem je asi deset let, jeho žena byla křesťanka. V Bibli je napsáno, že kdo meč zvedne, ten i mečem zahyne, pokud je člověk skutečně věřící, má zakázáno vzít do ruky zbraň. Ještě v době SSSR mnoho věřících odmítalo vzít zbraň a byli zastřeleni. V Izraeli je do 60 let každý člověk povolán jednou ročně na cvičení, které trvá asi měsíc, tak to bylo dříve, v případě války mají povinnost všichni. V Izraeli se nikdo nedívá, jakého náboženství kdo je, zda víra člověku dovoluje bojovat, Židé mají jinou víru, pro křesťany je to tam těžké. K dotazu, proč se tedy nevzdá tohoto občanství, žalobce uvedl, že to je těžké, neví, jak to udělat, musel by jít na velvyslanectví, uvést důvody, tajná služba by mohla mít různé dotazy, mohli by si myslet, že když žije v zahraničí, spolupracuje s nějakými organizacemi. Jeho dcery žijí v JAR u rodičů manželky, která zemřela. On byl zbaven rodičovských práv. V JAR byl dvakrát přepaden, v současné době si tam myslí, že bílí mohou za všechno, mnoho bělochů odjelo, je tam obrovská zločinnost. Bylo zabito 3000 bílých farmářů, nikdo se tím nezabýval, dávají se tam bomby do bankomatů, je nebezpečné i jenom chodit po ulici. Existuje tam mnoho barevných ozbrojených band, časté jsou přepady vlaků a autobusů. Izrael nedopustí, aby Írán měl jadernou zbraň, je jasné, že dojde k válce, do války se zapojí Hamas. K dalšímu dotazu žalobce uvedl, že s otcem je ve styku, on pobírá penzi a živí dceru, která studuje, žalobce mu však nemůže finančně pomáhat. V rámci **druhého pohovoru dne 14. 5. 2013** žalobce vypověděl, že do spisu doložil internetový článek o situaci, Izrael se připravuje na válku se Sýrií a Íránem. On do Izraele přijel v r. 1976, jeho rodiče tam emigrovali, otec je Žid. Automaticky v 18 letech obdržel tamní občanství. Následoval však v r. 1989 svoji ženu do JAR. Po ukončení zdejšího prvního řízení o MO odjel do Švédska, kde žil téměř rok a požádal tam o azyl. Bylo mu sděleno, že v rámci Dublinu s ním nebudou jednat a byl vrácen do ČR. K evangelické víře přestoupil někdy v r. 2009 nebo 2010, když poprvé pobýval v ČR. Křesťanem byl vždy, ale zde si to uvědomil, začal chodit do kostela. Evangelický směr je jediná pravá víra. V Izraeli by měl s tímto potíže, sloužil v armádě a ještě spadá do záloh, pokud by vypukla válka nebo by byl povolán na cvičení, bylo by to proti jeho víře. K informacím o náboženské svobodě v Izraeli žalobce uvedl, že taková možnost je, pokud by někde sloužil jako kuchař, ale on sloužil jako spojař u tankistů, tam se na to nehledí, je málo lidí a tak povolávají každého. Tehdy byl on nevěřící, o takových věcech nepřemýšlel. Neví, že by bylo schváleno to, že dle nového zákona z r. 2008 se nepovolávají osoby nad 40 let. Ale to ve válce neplatí a Írán prohlásil, že Izrael zničí, již se tam sjíždějí i americké lodě. On měl vždy dva pasy, když žádal o MO, vzali si izraelský, ten druhý je nezajímal. V JAR žil na povolení k trvalému pobytu, o pas si požádal po smrti manželky. Bylo výhodnější být občanem JAR, kvůli bydlení i práci, neměl s tím problém, žena byla občankou JAR a žili tam dlouho. V JAR je dvojí občanství povoleno. Nikdy by odtamtud neodjel, ale nyní je tam neúnosná situace v kriminalitě, nedá se tam žít. Otcí byla provedena operace na zprůchodnění srdečních tepen, pobírá izraelskou penzi. Otec se po zamítnuté žádosti o azyl dotazoval v Izraeli na podmínky, bylo mu řečeno, že první dotaz by směřoval na náboženství, pokud by sdělil, že je křesťan, nebylo by mu pomáháno, buď by musel změnit víru, či říci něco jiného. Toto mu bylo sděleno vládní organizací Sachnut. Nemá tam byt, nemá peníze, tam se zvyšuje počet bezdomovců. V JAR by ho

rovnou zabili, vysoká nezaměstnanost, po městech chodí tlupy bezprizorných, kdykoliv mohou člověka napadnout na ulici, hodně lidí má AIDS, řadí tam i TBC, práci dostane jen Afričan, je tam chaos. Dne 16. 5. 2013 byl žalobce seznámen s podklady, které správní orgán shromáždil za účelem posouzení jeho současné situace, nežádal jejich doplnění. Seznámen byl následně s podklady i dne 9. 10. 2013, uvedl, že si myslí, že Izrael zaútočí, Írán mu odpoví, Izrael již nemůže dlouho čekat, neboť Írán je velmi blízko k získání jaderné zbraně, v Izraeli byly vydány všem obyvatelům plynové masky. Netanjahu řekl, že nepřipustí zničení Izraele. Žalobce přiložil kardiologické nálezy svého otce z r. 2005 a 2009. Součástí správního spisu jsou podkladové informace, citované na str. 5 a 9 napadeného rozhodnutí správního orgánu.

Soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.ř.s.), vyšel ze skutkového a právního stavu výše zjištěného (§ 77 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná.

Zákon o azylu upravuje v ust. § 12 důvody udělení azylu tak, že azyl se udělí cizinci, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec

- a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo
- b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.

V ust. § 13 zákona o azylu je upraven azyl za účelem sloučení rodiny, který lze udělit rodinnému příslušníkovi azylanta, jemuž byl udělen azyl podle § 12 nebo § 14 v případě hodném zvláštního zřetele, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12. Humanitární azyl upravuje ust. § 14, který lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit, jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany není zjištěn důvod pro její udělení podle § 12 zákona o azylu.

Zákon o azylu dále v ust. § 14 a) upravuje důvody udělení doplňkové ochrany, která se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odst. 2) a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště. Přitom za vážnou újmu se podle odst. 2 považuje

- a) uložení nebo vykonání trestu smrti,
- b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu,
- c) vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo

d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.

V ust. § 14 b) cit. zákona je upravena doplňková ochrana za účelem sloučení rodiny, v odst. 1 je uvedeno, že rodinnému příslušníkovi osoby požívající doplňkové ochrany se v případě hodném zvláštního zřetele udělí doplňková ochrana za účelem sloučení rodiny, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro její udělení. Přitom dle odst. 2 se pro tyto účely rozumí rodinným příslušníkem

- a) manžel či partner osoby požívající doplňkové ochrany,
- b) svobodné dítě osoby požívající doplňkové ochrany, které je mladší 18 let,
- c) rodič osoby požívající doplňkové ochrany, která je mladší 18 let, nebo
- d) zletilá osoba odpovídající za nezletilou osobu bez doprovodu podle § 2 odst. 11

Předpokladem udělení doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny manželu osoby požívající doplňkové ochrany je trvání manželství (partnerství) před udělením doplňkové ochrany cizinci, v případě polygamního manželství, má-li již tato osoba požívající doplňkové ochrany manžela žijícího s ním na území České republiky, nelze udělit doplňkovou ochranu za účelem sloučení rodiny další osobě, která je podle právního řádu jiného státu manželem osoby požívající doplňkové ochrany.

Soud nejdříve konstatuje, že správní orgán posuzoval žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany v České republice ve stávajícím řízení již podruhé, v průběhu řízení zjistil, že žalobce vlastní dva cestovní pasy, a to cestovní pas Státu Izrael a Jihoafrické republiky, posuzoval tak žalobcovu žádost ve vztahu k oběma státům. V prvním řízení došlo k zamítnutí žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany, následně k zamítnutí žaloby Krajským soudem v Brně a vyslovením nedůvodnosti kasační stížnosti Nejvyšším správním soudem. V řízení současném pak žalobce uváděl, že do Izraele se navrátit nemůže, neboť tam hrozí válečný konflikt, který by pro něho znamenal povolání do vojenské služby, což je v zásadním rozporu s jeho vírou, kterou přijal v r. 2009 či 2010. Do JAR se pak navrátit nemůže rovněž, neboť tamní situace je velmi komplikovaná z pohledu kriminality a byl tam již dvakrát napaden. Žít chce s otcem v ČR, neboť otec není zdravý a potřebuje jeho pomoc. Správní orgán reagoval na sdělení žalobce tak, že konstatoval, že žalobci nelze udělit azyl dle § 12 písm. a) zákona o azylu, neboť nesdělil žádné skutečnosti, které by mohly vést k závěru, že byl v obou zemích své státní příslušnosti jakkoliv politicky činný. S takovým závěrem žalovaného soud souhlasí, ani soud neshledal jakoukoliv zmínku o tom, že by žalobce veřejně prezentoval své názory či přesvědčení a měl z tohoto důvodu nějaké problémy, žalobce ani podobnou námitku neuplatnil v žalobě. Správní orgán se dále zabýval případným naplněním podmínek ust. § 12 písm. b) zákona o azylu. V žalobě žalobce uvádí, že pociťuje pronásledování z důvodu svého náboženství, neboť pokud by se navrátil do Izraele, musel by bojovat, což jeho víra zakazuje. Žalovaný nejprve seriózně konstatoval, že žalobce nezmínil žádné azylově relevantní problémy do doby r. 1989 v Izraeli, kdy zemi opustil, neboť následoval manželku do JAR. Pokud pak argumentoval svými obavami z možného povolání k vojenské službě pro případ ozbrojeného konfliktu, takové obavy jako azylově nerelevantní žalovaný velmi podrobně vyargumentoval na

str. 6 a 7 svého rozhodnutí, kde jednak poukázal na Úmluvu o právním postavení uprchlíků, Mezinárodní pakt o občanských a politických právech a Úmluvu o ochraně lidských práv a základních svobod, dle nichž je povinná vojenská služba chápána jako právo každého státu v souladu s mezinárodními úmluvami, sankce v této věci nemají charakter politické perzekuce a nejsou důvodem pro udělení mezinárodní ochrany. Obavy z povolání do izraelské armády v případě vypuknutí válečného stavu správní orgán označil za hypotetické a dostatečně zdůvodnil, proč takový názor žalobce nelze označit jako azylově relevantní pronásledování ve smyslu ust. § 12 písm. b) zákona o azylu. Podkladové materiály pak nesvědčí pro názor žalobce o tom, že by v případě návratu do Izraele mohl důvodně čelit ze strany státních orgánů pronásledování z důvodu svého náboženství, ani soud na základě prostudování dostupných materiálů, nacházejících se ve správním spisu, žalobcem udávané případné problémy nesdílí. Soud dále souhlasí i s argumentací, vyjádřenou žalovaným na str. 7 a 8 jeho rozhodnutí ve věci, a to, že nebyla shledána azylová relevance ani k případným obdobným obavám, z důvodu rasy žalobce, pro případ návratu do JAR. Tuto argumentaci považuje soud za vyčerpávající, žalobcem uváděné žalobní námitky nemohou vést k závěru, že k Jihoafrické republice se u jeho osoby vážou oprávněné obavy z pronásledování z důvodu rasy, neboť tyto zdůvodňoval dvojím napadením své osoby, zcela zřejmě nerasového důvodu, obecnými námitkami o vysoké nezaměstnanosti a kriminalitě, sám však státní orgány nežádal o žádnou pomoc a je tak patrné, že zákon o azylu na jeho situaci vztáhnout nelze. V těchto souvislostech žalovaný logicky odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2004, kdy NSS pod sp. zn. 5 Azs 37/2003 upozorňuje na specifickou azylových důvodů, které nelze zaměňovat s jinými legálními formami pobytu cizinců na zdejšího území. Konečně, s tím koresponduje i názor žalobce v tom smyslu, že by rád žil v ČR, neboť zde žije jeho otec. K takovému postupu ovšem slouží zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR. Pokud žalobce zmiňoval důvod své žádosti – sloučení rodiny, je z dikce ust. § 13 zákona o azylu, jak uvedeno výše, patrné, že na žalobce toto ustanovení vztáhnout nelze. Důvod humanitární pak je důvodem samostatným, a to upraveným ust. § 14 zákona o azylu. K výroku o tomto ustanovení měl žalovaný dostatečné podklady a s jeho závěrem soud souhlasí.

Důvody neudělení tzv. doplňkové ochrany žalovaný uvedl na str. 9 – 11 svého rozhodnutí ze dne 15. 10. 2013. Podmínky ust. § 14b) zákona o azylu se na žalobce nevztahují, podmínky ust. § 14a) cit. zákona pak žalobce nesplňuje. Ani v jednom ze států státní příslušnosti žalobce nehrozí, dle přesvědčení soudu, žalobci pro případ návratu vážná újma v azylově relevantním smyslu, tedy újma, upravená odst. 2 tohoto ustanovení. Žalobcem namítaná hrozba vážné újmy, a to hrozící povinnost vojenské služby bez zřetele na jeho náboženské přesvědčení hrozbou azylově relevantní není, a to z důvodů, výše popsaných, navíc se jedná o hypotetickou újmu, předpokládající v současné době již dlouhodobě dosud neexistující ozbrojený konflikt. Co se pak týká Jihoafrické republiky, na jejím území žijí žalobcovy dcery a jejich prarodiče, po dobu 19 let tam žil i sám žalobce, z podkladových zpráv nevyplývá žádná hrozba azylově relevantní bezprostřední vážné újmy, pro kterou by mohl žalobce opodstatněně namítat pochybení žalovaného při neudělení doplňkové

ochrany. Soud po přezkoumání věci přisvědčil vyjádření žalovaného správního orgánu, neboť na jeho postupu neshledal žádnou vadu řízení, ve vydaném rozhodnutí neshledal žádný rozpor či nesoulad se zákonem o azylu. Žalobce nesplňuje podmínky jednotlivých institutů zákona o azylu, pokud se odvolává na svůj zájem žít s otcem v České republice, je na místě, aby využil zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na zdejší území. O situaci žalobce již bylo věcně rozhodováno v dřívějším řízení, jeho situace se nijak podstatněji nezměnila. V souladu s výše popsáním skutkovým stavem věci proto soud žalobu zamítl jako nedůvodnou, a to dle § 78 odst. 7 s.ř.s.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce nebyl ve věci úspěšný, žalovaný náhradu nákladů řízení nežádal.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Hradci Králové dne 1. července 2014

JUDr. Jana Kábrtová, v.r.
samosoudkyně